

زورگویانه رئیس جمهوری جدید آمریکا ممکن است کشورهای اروپایی برای حل بخشی از مشکلات خود به خواسته آمریکا که به دنبال فشار حداکثری بر ایران بوده و استفاده از مکانیسم ماشه را در راستای این سیاست‌های ضدایرانی خود ضروری می‌داند، تن داده و بدین ترتیب شرایط را بیش از پیش پیچیده کنند. در عین پیچیدگی شرایط اگر واقعاً خواسته آمریکا و کشورهای غربی بر اساس آنچه که ابراز کرده‌اند تنها عدم برخورداری ایران از سلاح هسته‌ای باشد، امری که ایران همواره اظهار کرده و گفته است که سلاح‌های کشتار جمعی در دکتترین دفاعی آن جایی ندارد، کار سختی در پیش نیست، اروپا می‌بایست مراقبت کند تا در دام تندروی‌های آمریکا و رژیم صهیونیستی قرار نگیرد و با پذیرش حقوق ذاتی ایران در توسعه صنعت هسته‌ای از طریق مکانیزم‌های نظارتی شناخته شده توسط آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، نگرانی ابراز شده خود را مطابق معاهده عدم تکثیر سلاح‌های هسته‌ای (NPT) دنبال کند.

ماه‌های پیش رو ماه‌های مهم و تعیین‌کننده‌ای است که تصمیمات مبتنی بر خرد و عدالت را می‌طلبد. کشورهای اروپایی بهتر از هر کشور دیگری از صداقت و پایبندی ایران نسبت به تعهدات خود حتی زمانی که طرف‌های مقابل تعهدات خود را اجرا نمی‌کردند واقف بوده و هست، فلذا نبایستی توقع داشته باشد که ایران در مقابل هر نوع موضع‌گیری ناحق بی تفاوت بوده و عکس‌العملی نداشته باشد. حل مسأله در پاک کردن صورت مسأله و محروم کردن ایران از حقوق ذاتی خود نیست. ایران در احقاق حقوق مسلم ملت مستحکم و مصمم به پیش خواهد رفت و هر اقدام طرف‌های مقابل را فراخور آن پاسخ خواهد داد کما اینکه این امر تاکنون بارها برای آنان ثابت شده است. در عین حال اروپا و آمریکا باید روش‌های نخ‌نما شده قبلی فشار و تهدید را کنار گذاشته و از تجربیات گذشته درس بگیرند و بدانند که ایران تسلیم فشار و زورگویی نمی‌شود. به عبارتی آزموده را آزمودن خطاست.

قرار می‌دهند، از جمله دلایل آشفتگی اوضاع جهانی و ضرورت هوشیاری توأم با آمادگی همه‌جانبه برای دفاع از کیان کشور است. در ماه‌های خرداد و آبان سال جاری بعد از یک وقفه دو ساله در نتیجه فشارهای کشورهای غربی، بار دیگر شاهد صدور قطعنامه‌های ضدایرانی در شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بودیم. مهم‌ترین ویژگی این قطعنامه‌ها که بانیان آن با هدف وارد آوردن فشار بر ایران آن را دنبال می‌کنند این است که هر بار تعداد کمتری از کشورهای عضو شورای حکام به آن رأی مثبت می‌دهند. در حقیقت کشورهای بزرگی چون چین و روسیه و تعداد زیادی از کشورهای غیرغربی که نماینده بیشترین جمعیت جهان هستند مانند برزیل، هند، مصر، بنگلادش، پاکستان، اندونزی، آفریقای جنوبی، الجزایر، تایلند و... در رأی‌گیری به این ائتلاف ضدایرانی نپیوستند و به عبارتی در کنار ایران قرار گرفتند.

واقعه مهم دیگر که ماه اکتبر سال جاری میلادی و همراه سال آتی شمسی در پیش است، موعد خاتمه قطعنامه ۲۲۳۱ و ملغی شدن ۶ قطعنامه ضدایرانی قبلی شورای امنیت سازمان ملل است. چنانچه کشورهای اروپایی بخواهند مبادرت به استفاده از مکانیسم ماشه کنند، آن طوری که تا این لحظه شنیده می‌شود، علاوه بر اینکه به لحاظ حقوقی واجد چنین حقی نیستند، چه اینکه ایران همواره تعهدات خود را بر مبنای برجام انجام داده است و این آمریکا بود که با خروج از برجام مرتکب نقض فاحش حقوق بین‌المللی از جمله برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ شد، به مثابه این خواهد بود که عملاً آخرین میخ را بر تابوت برجام زده‌اند.

آنها نمی‌توانند انتظار داشته باشند در حالی که ایران از منافع برجام برخوردار نیست و هر روز با تحریم‌ها و تهدیدات جدید مواجه است از حقوق حقه خود در چهارچوب بندهای ۳۶ و ۳۶ برجام استفاده نکند.

از طرفی با توجه به ضعف شدید اروپا در مقابل سیاست‌های

